

Številka: 007-46/2012/

Datum: 20.8.2012

Veterinarska uprava republike Slovenije
Sektor za zdravstveno varstvo in zaščito živali
Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
e-naslov: mitja.sedlbauer@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zaščiti živali

ZVEZA: Vaš dopis in gradivo z dne 30.8.2012

Spoštovani,

po prejemu novega predloga ZZZiv ugotavljamo, da ste nekatere od pripomb Pooblaščenca upoštevali, za kar se vam zahvaljujemo. **Ponoviti pa moramo pripombo k 5. členu predloga ZZZiv.**

Člen uvaja evidenco oseb, pravnomočno obsojenih zaradi kaznivega dejanja mučenja živali in te osebe izključuje od skrbništva živali do izbrisa obsodbe. Iz obrazložitve k členu izhaja, da gre za odgovor na zahteve civilne družbe, ki je pogosto zahtevala prepoved lastništva živali obsojenim mučiteljem.

Pooblaščenec se do same vsebinske rešitve – prepovedi skrbništva nad živalmi osebami, ki so bile obsojene zaradi mučenja živali – sicer ne opredeljuje, poudarja pa, da je vprašljiva primernost/učinkovitost izvedbe, saj ta predvideva vodenje evidence obsojenih mučiteljev živali pri upravnem organu, pristojnem za veterinarstvo, čeprav ni mogoče ugotoviti, kako bo (zgolj) vodenje te evidence (s podatki o osebnem imenu, datumu rojstva, naslovu stalnega prebivališča, datumu pravnomočnosti obsodbe in datumu brisanja obsodbe) preprečilo dejansko skrbništvo nad živalmi osebami iz evidence.

Skrbnik živali je po prvi točki 5. člena ZZZiv oseba, ki ima žival v lasti ali oskrbi in odgovarja za ustrezno rejo, ravnanje, oskrbo in prevoz živali ter imetnik objektov za rejo, trženje, prevoz, zakol, nego in prireditve z živalmi. Skrbnik živali odgovarja tudi za delo in ravnanje oskrbovalcev svojih živali ali živali, ki jih ima v oskrbi. Skrbnik živali, ki so zapuščene, je imetnik zavetišča oziroma občina, če ni zagotovila zavetišča. Če torej skrbnik živali ni zavetišče (oziroma občina), se njegova identiteta (kadar je to potrebno zaradi zaščite živali) ugotavlja v vsakem posamičnem primeru posebej (43. člen ZZZiv). Vprašanje je torej, kako bo tisti, ki žival oddaja, vedel, ali bo zanj dejansko skrbel obsojeni mučitelj. Pooblaščenec meni, da je določba kljub temu, da zasleduje legitimen namen v praksi neizvedljiva in je zato tudi vodenje dela kazenske evidence pri upravnem organu, pristojnem za veterinarstvo, nepotrebno – zato naj se sporna določba izpusti.

Določba je v novem predlogu ostala nespremenjena, prav tako iz obrazložitve k njej ni razvidno, kako naj bi se izvajala v praksi. Pooblaščenec poudarja, da neučinkovita določba ni smiselna. Vodenje evidence zaradi evidence same (pri čemer bo zgolj njena vzpostavitev, kot izhaja iz obrazložitve k členu, stala 6000 evrov), ki ne bo dosegalo deklariranega namena je tudi nesorazmerno in torej v nasprotju z osnovnimi načeli varstva osebnih podatkov.

Predlagamo še, da se 18. člen predloga ZZZiv (V. odstavek) dopolni z navedbo upravljavca in vira (domnevno VURS in centralni register psov), od katerega za namen zaračunavanja pristojbine občina pridobi osebne podatke, ki so naštetih v določbi.

Lep pozdrav,

Informacijski pooblaščenec:
Nataša Pirc Musar, univ. dipl. prav.,
pooblaščenka

